هر مرد مسلمانی که به اندازه ی فاصله ی دوبار دوشیدن شتر در راه الله بجنگد، بهشت بر او واجب می شود؛ و هرکس در راه الله زخمی بردارد یا آسیبی ببیند، زخمش روز قیامت در تازه ترین - و زیباترین - حالت خواهد بود؛ رنگش، رنگ زعفران است و بویش بوی مشک.

از معاذ رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ الله مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ فُوَاقَ نَاقَةٍ، وَجَبَتْ لَهُ الجَنَّةُ، وَمَنْ جُرِحَ جُرْحاً في سَبِيلِ اللهِ أَوْ نُكِبَ نَكْبَةً فَإِنَّهَا تَجِيءُ يَوْمَ القِيَامَةِ كَأَغزَرِ مَا كَانَتْ: لَونُها الزَّعْفَرَانُ، وَرِيحُها كَالمِسْكِ»: «هر مرد مسلمانی که به اندازه ی فاصله ی دوبار دوشیدن شتر در راه الله بجنگد، بهشت بر او واجب می شود؛ و هرکس در راه الله زخمی بردارد یا آسیبی ببیند، زخمش روز قیامت در عمیق ترین و وخیم ترین حالتی خواهد بود که در دنیا داشته است؛ رنگش، رنگ زعفران است و بویش بوی مشک».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد - به روایت دارمی]

هیچ مسلمانی نیست که در راه الله بجنگد هرچند مدت زمان اندکی به مقدار دو بار دوشیدن شتر باشد مگر اینکه وارد بهشت می شود؛ مراد این است که شتر دوشیده شود سپس رها شود تا بچه اش را شیر دهد و سپس بازگردد و بار دیگر شیرش دوشیده شود؛ و هرکس در راه الله زخمی بردارد و آسیبی ببیند، مثلا از اسبش بیفتد و زخمی شود یا با ضربه ی شمشیر صدمه ببیند یا هر آسیب دیگری ببیند، هرچند اندک باشد، روز قیامت درحالی می آید که از زخمش بسیار خون می آید و رنگ آن رنگ زعفران بوده و بویی که از آن به مشام می رسد بهترین بوها، بوی مشک می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4200